

339**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI**

z dnia 21 marca 2002 r.

w sprawie wymagań dotyczących prowadzenia procesu termicznego przekształcania odpadów.

Na podstawie art. 47 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. Nr 62, poz. 628) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wymagania dotyczące prowadzenia procesu termicznego przekształcania odpadów, z wyjątkiem odpadów medycznych i weterynaryjnych,
- 2) sposoby postępowania z odpadami powstałymi w wyniku termicznego przekształcania odpadów.

§ 2. Przepisy rozporządzenia stosuje się do wszelkich instalacji i urządzeń przekształcających termicznie odpady, z odzyskiem i bez odzysku energii, wykorzystujących procesy:

- 1) spalania,
- 2) pirolizy, zgazowania, plazmowe i inne, w których produkty powstające w ich trakcie poddawane są spalaniu.

§ 3. Podczas procesu termicznego przekształcania odpadów, zwanego dalej „procesem”, minimalna temperatura w komorze spalania nie może być niższa niż:

- 1) 1100°C — dla odpadów zawierających powyżej 1% związków chlorowcoorganicznych przeliczonych na chlor,
- 2) 850°C — dla odpadów zawierających do 1% związków chlorowcoorganicznych przeliczonych na chlor.

§ 4. Proces prowadzi się w sposób zapewniający utrzymywanie gazów spalinowych w komorze spalania przez co najmniej 2 sekundy przy zawartości co najmniej 6% tlenu.

§ 5. Przekształcanie termiczne odpadów powinno zapewniać odpowiedni poziom ich przekształcenia, wyrażony jako maksymalna zawartość nieutlenionych związków organicznych, której miernikiem mogą być oznaczane zgodnie z Polskimi Normami:

- 1) całkowita zawartość węgla organicznego w żużlach i popiołach paleniskowych nieprzekraczająca 3% lub
- 2) udział części palnych w żużlach i popiołach paleniskowych nieprzekraczający 5%.

§ 6. Instalacje lub urządzenia do termicznego przekształcania odpadów wyposaża się w:

- 1) co najmniej jeden włączający się automatycznie palnik pomocniczy do stałego utrzymywania wymaganej temperatury procesu oraz wspomagania jego rozruchu i zatrzymania; palnik wspomaga proces tak długo, dopóki w komorze spalania będą pozostawały nieprzekształcone odpady,
- 2) automatyczny system podawania odpadów, pozwalający na zatrzymanie ich podawania podczas:
  - a) rozruchu do czasu osiągnięcia wymaganej temperatury,

b) procesu, w razie nieosiągnięcia wymaganej temperatury lub przekroczenia dopuszczalnych wartości emisji,

3) urządzenia techniczne do odprowadzania gazów spalinowych, gwarantujące dotrzymanie norm emisyjnych, określonych w odrębnych przepisach,

4) urządzenia techniczne do odzysku energii powstającej w procesie termicznego przekształcania odpadów, jeżeli stosowany rodzaj instalacji lub urządzenia umożliwia taki odzysk,

5) urządzenia techniczne do ochrony gleby i ziemi oraz wód powierzchniowych i podziemnych,

6) urządzenia techniczne do gromadzenia suchych pozostałości poprocesowych.

§ 7. 1. Podczas procesu przeprowadza się:

1) ciągły pomiar temperatury w komorze spalania, mierzonej w pobliżu jej ściany wewnętrznej w sposób eliminujący wpływ promieniowania ciepłego płomienia,

2) ciągły pomiar zawartości tlenu w gazach spaliniowych,

3) ciągły pomiar ciśnienia gazów spalinowych,

4) ciągły pomiar czasu przebywania gazów spaliniowych w komorze spalania.

2. W przypadku gdy techniki pomiarowe zastosowane do poboru i analizy składu gazów spalinowych nie obejmują osuszania gazów przed ich analizą, proces monitoruje się także w zakresie zawartości pary wodnej w gazach spalinowych.

§ 8. 1. Do przeprowadzania wymaganych pomiarów stosuje się urządzenia techniczne do ciągłego pomiaru parametrów procesu.

2. Urządzenia, o których mowa w ust. 1, należy poddawać corocznym przeglądom technicznym oraz raz na 3 lata kalibracji.

§ 9. Dopuszczalne do wprowadzenia do powietrza ilości gazów lub pyłów określają odrębne przepisy.

§ 10. Dopuszczalne ilości substancji zawartych w ściekach z procesu określają odrębne przepisy.

§ 11. Wymagania w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości substancji lub energii wprowadzanej do środowiska przez prowadzącego instalację lub użytkownika urządzenia regulują odrębne przepisy.

§ 12.1. W przypadku wystąpienia zakłóceń w prowadzonym procesie termicznego przekształcania odpadów lub w pracy technicznych urządzeń ochronnych, ograniczających wprowadzanie substancji do środowiska, wstrzymuje się dalsze prowadzenie procesu, nie później niż po czterech godzinach trwania zakłóceń.

2. Łączny czas trwania zakłóceń prowadzenia procesu w warunkach, o których mowa w ust. 1, nie może przekroczyć 60 godzin rocznie.

3. Czas, o którym mowa w ust. 2, jest łącznym czasem dla ciągów technologicznych podłączonych do jednego technicznego urządzenia ochronnego.

§ 13. 1. Pozostałości po termicznym przekształcaniu odpadów poddaje się odzyskowi, a w przypadku braku takiej możliwości — unieszkodliwia się, ze szczególnym uwzględnieniem unieszkodliwienia frakcji metali ciężkich.

2. Dopuszcza się wykorzystanie pozostałości po termicznym przekształceniu odpadów do sporządzania mieszanek betonowych na potrzeby budownictwa, z wyłączeniem budynków przeznaczonych do stałego przebywania ludzi lub zwierząt oraz do produkcji lub magazynowania żywności, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.

3. Stężenie metali ciężkich w wyciągach wodnych z badania wymywalności tych metali z próbek mieszanek betonowych, o których mowa w ust. 2, nie może przekroczyć 10 mg/dm³ łącznie w przeliczeniu na masę pierwiastków.

4. Badanie wymywalności metali ciężkich z wyrobów betonowych, zawierających unieszkodliwione odpady niebezpieczne, przeprowadza się przez całkowite zanurzenie w wodzie próbki badanego materiału i utrzymanie jej przez 48 godzin przy stałym mieszaniu; do badania używa się wody niezawierającej chloru, o temperaturze w granicach 18°—22°C i twardości w granicach 3—6 mval/dm³; stosunek wagowy wody do materiału badanego powinien wynosić 10:1.

§ 14. Pozostałości po termicznym przekształcaniu odpadów magazynuje się i transportuje w sposób uniemożliwiający ich rozprzestrzenianie się w środowisku.

§ 15. Unieszkodliwianie pozostałości po procesie termicznego przekształcania odpadów przez składowanie regulują odrębne przepisy.

§ 16. Wymagań, o których mowa w § 3—14, nie stosuje się do termicznego przekształcania odpadów:

1) roślinnych, pochodzących z rolnictwa, leśnictwa,

2) roślinnych, pochodzących z przemysłu rolno-spożywczego, przekształcanych z odzyskiem energii,

3) włóknistych roślinnych, pochodzących z produkcji masy celulozowej wykorzystywanej do produkcji papieru, przekształcanych z odzyskiem energii w miejscu ich powstania,

4) drewna niezanieczyszczonego impregnatami i powłokami ochronnymi,

5) korka,

- 6) powstałych z poszukiwań i eksploatacji ropy i gazu na platformach wydobywczych i spalanych na tych platformach,
- 7) z instalacji badawczo-rozwojowych pracujących nad usprawnieniem procesu spalania, przerabiających poniżej 50 ton odpadów rocznie,
- 8) zwierzęcych.

§ 17. Do dnia 1 stycznia 2006 r. przepisów rozporządzenia nie stosuje się do termicznego przekształcania odpadów ciekłych łatwo palnych o wartości opałowej powyżej 30 MJ/kg, niezawierających PCB lub pentachlorofenolu (PCP), pod warunkiem że w wyniku termicznego przekształcenia tych odpadów nie zostaną przekroczone standardy emisyjne wprowadzanych do powietrza substancji, określone w odrębnych przepisach.

§ 18. 1. Wymagania, o których mowa w § 5, stosuje się:

- 1) od dnia 1 stycznia 2006 r. do instalacji, dla których wydano lub zostanie wydane pozwolenie na użytkowanie i do użytkowania których przystąpiono przed dniem 1 stycznia 2003 r.,
- 2) od dnia 1 stycznia 2003 r. do instalacji, dla których zostanie wydane pozwolenie na użytkowanie po dniu 31 grudnia 2002 r.

2. Wymagania, o których mowa w § 6 pkt 2, stosuje się do wszystkich instalacji od dnia przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej, niezależnie od daty wydania pozwolenia na ich użytkowanie.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki: *J. Piechota*